

Египетски принцъ, че Египетскійятъ хедивъ не му билъ конфисциралъ имуществата както на други нѣкои свои роднини и, споредъ това, се овардилъ отъ неговото неприятелство; че въ Лондонскитѣ и Парижскитѣ банки ималъ той до два милиона английски лири, че въ другитѣ по-важни градове европейски ималъ свои палати, а въ Цариградъ нѣколко, въ които поддържалъ до триста чиновници и още толкось робини и пр. и пр. Костаки ми обади че живѣялъ кѣто сатрапъ отъ раскошества и интриги. Фантазията ми се бѣше запалила отъ тази египетска „источна приказка“ за тогози паша, и азъ съ нетърпение очаквахъ минутата да го видя и да се разговоря съ него. На вториятъ день повика ме Стаматело-ефенди и ми обади че говорилъ съ пашата за работата и че той се показалъ склоненъ за моето предложение. При това даде ми властъ да влѣзъ въ договоръ съ Джерсейската дружина.

Заранѣта когато споредъ обичаятъ си бѣхъ излѣзалъ подиръ пладия вѣнъ и отивахъ прѣзъ мостѣтъ право на Галата, единъ арапинъ ме похвана отзадъ за ржката и ми пришегна на френски:

— Господинъ Жуль, вървѣте подиря ми!

И тозъ часъ се обърна и тръгна, като гледаше ниско, назадъ въ Стамболъ. Азъ подиръ него. Ний ми нахмѣ прѣзъ Ени-джамия и се запжтихмѣ къмъ баирѣтъ, който го краси грамадната джамия „Султанъ Селимъ.“ Отъ едната ѣ страна се въздигаше голѣмъ, самотенъ турски конакъ, и на вратата му се спрѣ арапинѣтъ та ги отвори. Тогазъ влѣзохмѣ въ нѣкакъвъ дворъ, отъ тамъ стѣпихмѣ въ единъ ходникъ, качихмѣ се по стѣлбата и прѣзъ вътрѣшниятъ салонъ и още нѣколко други стаи влѣзохмѣ въ една малка, хубаво наредена стая, която бѣше обърната къмъ градината и джамията.